

Студентські будівельні загони формувалися добровільно, основою життєдіяльності студзагонів була організаційна і виробнича самостійність.

Отже, сьогодні так само молодь гостро реагує на політичні і соціальні процеси, бере активну участь у волонтерстві і наразі стоїть питання про можливість трансформації та відновлення деяких складових студентського будівельного руху в сучасних умовах.

Література:

1. Професіоналізація управління освітою: політика Чеської республіки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ru.osvita.ua/vnz/reports/gov_reg/18649

2. Сорочан Т. М. Підготовка керівників шкіл до управлінської діяльності: теорія та практика: [монографія] / Т. М. Сорочан. – Луганськ : Знання, 2005. – 384 с.

3. Малиновський В. Я. Державне управління: [навчальний посібник] / Малиновський В. Я. – Луцьк: Ред. – вид. від «Вежа» Вол. Держ. Ун-ту ім. Лесі Українки, 2000. – 558 с.

4. Оболенський О. Ю. Державна служба: [підручник] / О. Ю. Оболенський. – К. : КНЕУ, 2006. – 472 с.

Озаровська А. В., аспірантка,
Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України, Україна

СИСТЕМА КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Сьогодні для вищого навчального закладу (ВНЗ) вже недостатньо орієнтуватися на отримання сертифікату про акредитацію та ліцензування. Важливою умовою його успішної діяльності є впровадження системи менеджменту якості. Ця система створюється з метою постійного поліпшення якості, задоволення потреб усіх зацікавлених сторін.

В умовах жорсткої конкуренції серед ВНЗ можливість реалізації якісних освітніх послуг значною мірою залежить від реального впровадження технологій та механізмів якості. Одним із дієвих підходів до вирішення проблем якості стає всебічне задоволення потреб споживача на основі стандарту ISO 9000. Цим стандартом пропонується модель системи якості, яка може використовуватись будь-якою організацією. Створювана на основі ISO 9000 система якості являє собою організаційну структуру, процедури, процеси і ресурси, що необхідні для здійснення управління якістю.

Впровадження системи якості у вищому навчальному закладі складається із декількох етапів:

Перший етап. Проведення попереднього аналізу системи управління навчального закладу:

- аналіз відповідності системи управління вимогам МС ІСО 9000;
- опрацювання власних зауважень;
- підготовка звіту керівництва ВНЗ;

Другий етап. Підготовка плану впровадження системи менеджменту якості:

- визначення сфер застосування системи якості;
- встановлення термінів виконання для кожного етапу плану;
- визначення необхідних ресурсів;
- затвердження плану та доведення його до відома відповідних виконавців

Третій етап. Розробка політики навчального закладу щодо якості:

- опрацювання цілей і завдань;
- визначення методів і напрямків для досягнення поставлених цілей;
- підготовка текстового документу політики якості у ВНЗ;
- затвердження політики якості ВНЗ;
- доведення формалізованої політики якості ВНЗ до відома викладачів і студентів.

Четвертий етап. Визначення повноважень і відповідальності співробітників:

- розробка структурної схеми;
- встановлення відповідальності, повноважень, визначення необхідних зв'язків між співробітниками;
- визначення представника від ректорату для безпосереднього упровадження щодо політики якості.

П'ятий етап. Створення робочої групи з управління якістю:

- чітко визначення завдань групи;
- підбір складу групи;
- визначення відповідальності та повноважень членів групи;
- навчання членів групи.

Шостий етап. Розробка системних процедур упровадження системи якості:

Здійснення аналізу існуючих інструкцій та інших нормативних документів навчального закладу:

- створення переліку системних процедур;
- опрацювання нових процедур й уточнення старих;
- затвердження процедур і ознайомлення з ними працівників

Сьомий етап. Розробка положення про підрозділи та посадові інструкції для персоналу.

Основні вимоги до системи якості: вона має бути зрозумілою для всіх з чітко окресленими метою і завданнями. Вона має відповідати стандартам

ISO 9000 й оформлюватися документально, при цьому обсяг документації має бути обмеженим сферою застосування системи якості на практиці. Загалом, повний процес упровадження стандартів ISO у вищому навчальному закладі можна умовно поділити на такі складові:

- організація розробки системи якості;
- створення і документування системи якості;
- підготовка системи якості до сертифікації.

Упровадження системи якості у вищому навчальному закладі дозволяє підвищити конкурентоспроможність навчального закладу як в країні, так і за її межами. Йдеться про забезпечення високого рівня підготовки випускників; задоволення потреб суспільства в кваліфікованих фахівцях; задоволення потреб студентів в інтелектуальному, культурному й моральному розвитку, в отриманні вищої, післявузівської, додаткової професійної освіти, перепідготовки та підвищення кваліфікації в обраній сфері діяльності. Реальне функціонування системи якості гарантує безперервне вдосконалення і результативність освітніх процесів; забезпечить безперервне вдосконалення методичної, методологічної, матеріально-технічної бази ВНЗ та підвищення компетентності співробітників і викладачів.

Радіонова О. М., канд. екон. наук, доц.,
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ СУЧАСНОГО МЕГАПОЛІСУ: ВИКЛИКИ ЧАСУ

Структура міського господарства зазвичай віддзеркалює структуру робочих місць, які потребують фахівців з відповідним рівнем професійної підготовки. Втім, сьогодні спостерігається невідповідність професійних знань та навичок запитам сучасної сфери зайнятості. Україна загалом та її великі міста потерпають від серйозного дефіциту відповідних знань. В сучасних умовах необхідна підготовка спеціалістів, готових до постійного професійного, соціальної та професійної мобільності. Відповідно новий час визначає й нові вимоги до системи освіти.

У праці «Безпека людського розвитку: економіко-теоретичний аналіз» досліджено ринок освітніх послуг і сферу зайнятості та їх розбалансування: людський капітал, сформований системою освіти, залишається недовикористаним або взагалі незатребуваним на ринку праці. Автори аналізують: по-перше, феномен «надлишкової освіти» (*overeducation*), коли працівники з високою формальною підготовкою займаються малокваліфікованими видами праці, що свідчить або про вкрай низьку якість освіти, або – про нераціональне використання праці; по-друге, працю не за спеціальністю, хоча працівники при цьому залишаються на високих ступенях